



Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-695/15 PPU

**Shiraz Baig Mirza
proti
Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Debreceni közigazgatási és munkaügyi bíróság)

„Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Uredba (EU) št. 604/2013 — Merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito — Člen 3(3) — Pravica držav članic, da prosilca pošljejo v varno tretjo državo — Člen 18 — Obveznosti odgovorne države članice obravnavati prošnjo v primeru ponovnega sprejema prosilca — Direktiva 2013/32/EU — Skupni postopki za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite — Obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito“

Povzetek – Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 17. marca 2016

- Mejni nadzor, azil in priseljevanje — Azilna politika — Merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito — Uredba št. 604/2013 — Nacionalna ureditev, ki določa pravico odgovorne države članice, da prosilca za mednarodno zaščito pošlje v varno tretjo državo — Uresničevanje te pravice po priznanju njene odgovornosti in po ponovnem sprejemu prosilca — Dopustnost*
(Uredba št. 604/2013, člen 3(3))
- Mejni nadzor, azil in priseljevanje — Azilna politika — Merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito — Uredba št. 604/2013 — Nacionalna ureditev, ki določa pravico odgovorne države članice, da prosilca za mednarodno zaščito pošlje v varno tretjo državo — Uresničevanje te pravice ob ponovnem sprejemu prosilca, kadar odgovorna država članica države članice predaje ne obvesti o obstoju take ureditve — Dopustnost*
(Uredba št. 604/2013, člena 3(3) in 27; Direktiva 2013/32, členi 38, 39 in 46)
- Mejni nadzor, azil in priseljevanje — Azilna politika — Merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito — Uredba št. 604/2013 — Obveznosti odgovorne države članice, da v primeru ponovnega sprejema prosilca za mednarodno zaščito obravnava prošnjo — Obveznost nadaljevanja obravnavanja prošnje v fazi, v kateri je bilo prekinjeno — Neobstoj*
(Uredba št. 604/2013, člen 18(2), drugi pododstavek)

1. Člen 3(3) Uredbe št. 604/2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, (Dublin III) je treba razlagati tako, da pravico prosilca za mednarodno zaščito poslati v varno tretjo državo lahko uresničuje tudi država članica, potem ko je v skladu s to uredbo in v okviru postopka ponovnega sprejema priznala, da je odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložil prosilec, ki je to državo članico zapustil, preden je bila sprejeta vsebinska odločitev o njegovi prvi prošnji za mednarodno zaščito.

Prepoved, da država članica uresničuje pravico iz člena 3(3) Uredbe Dublin III, bi namreč povzročila, da bi bil prosilec, ki je, ne da bi počakal na dokončno odločitev o svoji prošnji, zbežal v drugo državo članico kot v državo, v kateri je vložil to prošnjo, če bi ga odgovorna država članica ponovno sprejela, v ugodnejšem položaju kot prosilec, ki bi počakal na dokončanje obravnavanja svoje prošnje v odgovorni državi članici. Taka razlaga bi pomenila nevarnost, da so državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, ki so prošnjo za mednarodno zaščito vložili v neki državi članici, spodbujeni k temu, da grejo v druge države članice, in bi tako povzročala sekundarna gibanja, ki jih navedena uredba prav poskuša preprečiti s tem, da uvaja enotne mehanizme in merila za določitev odgovorne države članice.

(Glej točke od 51 do 53 in točko 1 izreka.)

2. Člen 3(3) Uredbe št. 604/2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, (Dublin III) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da je prosilec za mednarodno zaščito poslan v varno tretjo državo, kadar država članica, ki je navedenega prosilca predala odgovorni državi članici, v postopku ponovnega sprejema ni bila obveščena niti o ureditvi zadnjenavedene države članice glede pošiljanja prosilcev v varne tretje države niti o praksi njenih pristojnih organov v zvezi s tem.

Poleg tega to, da odgovorna država članica države članice, ki je opravila predajo, ne obvesti o svoji ureditvi glede varnih tretjih držav in o svoji upravni praksi v zvezi s tem, ne posega v pravico prosilca do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločbo o predaji in odločbo o prošnji za mednarodno zaščito.

Kar zadeva odločbo o predaji, je iz člena 27 Uredbe Dublin III razvidno, da ima prosilec pravico do učinkovitega pravnega sredstva v obliki pritožbe zoper odločitev o predaji ali do dejanskega in pravnega preizkusa te odločbe pred sodiščem.

Kar poleg tega zadeva odločbo o prošnji za mednarodno zaščito, ima prosilec v odgovorni državi članici na podlagi člena 46 Direktive 2013/32 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem te države članice, ki mu omogoča, da odločbo, ki temelji na pravilih nacionalnega prava glede varnih tretjih držav, izpodbija – odvisno od svojega individualnega položaja – na podlagi člena 38 ali 39 te direktive.

(Glej točke 59, 60, 62 in 63 ter točko 2 izreka.)

3. Člen 18(2) Uredbe št. 604/2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, (Dublin III) je treba razlagati tako, da ne zahteva, da je v primeru ponovnega sprejema prosilca za mednarodno zaščito obravnavanje njegove prošnje za mednarodno zaščito treba nadaljevati v fazi, v kateri je bilo prekinjeno.

Namen člena 18(2), drugi pododstavek, Uredbe Dublin III, ki zahteva, da ima prosilec pravico zahtevati dokončanje obravnave svoje prošnje, in sicer bodisi v okviru postopka, ki je bil prekinjen, bodisi v okviru novega postopka, ki se ne sme šteti za postopek z naknadno prošnjo, je namreč prosilcu

zagotoviti obravnavanje njegove prošnje, ki ustreza zahtevam, ki jih Direktiva 2013/32 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite določa za prve prošnje na prvi stopnji. Nasprotno pa namen tega člena ni niti določiti način, na katerega se mora postopek v takem položaju nadaljevati, niti odgovorni državi članici odvzeti možnost, da ugotovi, da je prošnja nedopustna.

(Glej točki 66 in 68 ter točko 3 izreka.)